

De Grije Kat

STEVENS F., De Antwerpse straatjongensclub "De grijze kat". Heverlee, Centrale Hogeschool voor Christene Arbeiders, 1954, 124 p. (proefschrift maatschappelijk assistent)

http://www.degrijzekat.be/f_05_jubileum.htm

<http://www.degrijzekat.be/index.htm>

Op 2 januari 2007 is onze goeie Zus, echtgenote van Theo Boschmans, overleden. Ze is 74 jaar geworden. Ze was een sterke vrouw en heeft heel haar leven gegeven aan de Grije Kat. In de dagboeken van pater Cuijle lezen we haar naam al in 1959. Met verdriet, maar tegelijk met een heel grote dankbaarheid noemen we haar naam en denken we aan haar terug.

In 1945 heeft pater Jan Cuijle, redemptorist, de "Straatjongensclub De Grije Kat" opgericht. Hij nodigde jongeren uit die juist na de oorlog in de stad op straat zwierven, in zijn "clubhuis", oorspronkelijk een kelder van het klooster op het Hopland. Enkele jaren later vond de organisatie een onderkomen in een gebouw aan de Amsterdamstraat op het Eilandje, een wijk van arme schippers. Pater Cuijle liet op de muren van de zaal "Christus Vincit" schilderen. Het was meteen ook de diepe inspiratie: in de onmenselijke toestand waarin de kansarme bewoners van een grootstad na de oorlog terecht kwamen, was bovenmenselijke hulp nodig. God wil het leven en niet de dood; mensen hebben recht op volheid van leven in plaats van vernederende armoede.

De Club "De Grije Kat" wil nu nog altijd een organisatie met en voor kansarmen zijn. De oorspronkelijke christelijke inspiratie hebben we in die meer dan zestig jaar niet afgezworen en dat maakt ons enigszins apart in het landschap van de pluralistische Antwerpse welzijnsorganisaties.

*** Pater Jan Cuijle**

werd geboren in 1917 in Hulst (Zeeuws-Vlaanderen) in een gezin met een katholieke vader en een protestantse moeder. Deze laatste besliste evenwel dat Jan Rooms-Katholiek gedoopt werd omdat, zo zei ze "die dominee nog ongeloviger was dan pa en moe tesamen; het doopsel is te ernstig en daar mag niet mee gesold worden." Ook de verering van Maria zag zij best zitten: "Ik heb nooit begrepen waarom men in Onze-Lieve-Vrouw een struikelsteen vond." In 1974 huwden de ouders van Jan zelfs voor de kerk. Ze verhuisden naar Antwerpen. Zijn eigen bekering situeerde Jan in zijn toetreding tot de Eucharistische Kruistocht. Van de St.-Norbertusschool aan de Amerikalei gaat Jan zijn humaniora afwerken aan het College van het Eucharistische Hart te Essen (1931-1936). Hij richt er een missiewerkgroep op en in Kapellen een afdeling van de katholieke Studentenactie (K.S.A.).

Hij voelde zich geroepen tot het priesterschap. De haat en verbittering van een ongelovige tandarts waar hij vakantiewerk deed, waren voor Jan een teken dat een leven zonder God in feite niets was! Hij werd Redemptorist (eerste geloften op 15 september 1937) en wordt op 10 augustus 1942 priester gewijd te Leuven. Na een jaar als socius van de novicen te Sint-Truiden en een jaar te Leuven voor zijn tweede noviciaat, verblijft hij voor de rest van zijn leven in Antwerpen (Hopland). Vaak was zijn enthousiasme als gelovig mens, zijn originaliteit en onverschrokkenheid oorzaak van conflicten. Maar ook van zeer pastorale en sociale initiatieven. Het meest bekend is wel de oprichting (30 augustus 1945) van de jongensclub 'VZW De Grije Kat', waar hij straatjeugd opving, hen wat gezonde ontspanning en opvoeding gaf en ook aangepaste godsdienstige vorming en bezieling (er hing altijd een kruisbeeld en in grote letter: "Christus Vincit", Christus overwint), maar hen vooral liefdevol bejegende

en hen een soort 'veilige thuis' bezorgde. P. Cuijle was ook een gedreven predikant, die gerust in de sloppenwijken van Antwerpen op een of ander primitief schavotje durfde gaan staan en daar een preek begon af te steken, als een echte volkstribuun, met zijn 'hollandse' tongval maar met een taal die bij de gewone mens aansloeg. Veel later boog hij zich over het lot van de Romanzigeuners (Keree Amende - thuis onder ons - gesticht in 1971); toen ging hij een snor dragen om zich beter aan hun cultuur aan te passen en de zigeuners gaven hem de naam 'Rasjai Poelinkina'. Pater Phil Bosmans heeft zich met zijn Bond zonder Naam mee achter dat initiatief gezet. Naar het einde toe nam Jan nog, vanuit zijn non-conformistische maar wat conservatieve instelling, het initiatief van een eigen 'Parochieblad'. Een aantal artikelen verschenen over hem en zijn werk in 'Gerardusbode' / Geloof en Leven' en Theo Bosmans, een van zijn 'grijze katten' schreef een boek vol herinneringen over hem: "Christus Vincit. Pater Cuijle en de Goede Meester". Pater Jan had ook een uitgeverij opgericht "Ecclesiola" (kleine kerk) waarin vooral zijn eigen boeken werden uitgegeven: Janneman van 't Eilandje, In de stroomrafeling, Meditaties in de havenbuurt, Zigeuners in Vlaanderen. Zijn laatste boek was: 'De grootste is de liefde'. Pater Jan Cuijle overleed op 10 april 1981, hij was 64 jaar. Een gedreven en gegeven mens in dienst van de Heer en van de geringsten van Zijn broeders.

Antiquariaat Ovidius - Book number: 34981

CUIJLE, PATER. THEO BOSCHMANS. **pater Cuijle en de Goede Meester. Christus Vincit.**

Antwerpen. Ecclesiola. 1983. 8°.i 140pp. pap. Illustr. Met gesigneer kaartje van J.Cuyle.